

aerud kättemõtna. Olleme isegi omma laps-
sepõlves rahwa suust kuulnud, et ühhes ehk
teises sures hädas hüüdsid: Keik Maarja ma
rahwas tulgo appi! ja sedda wisi keik mailma
Maarjamaaks nimmetasid.

Wata! nenda innimenne eksib õigest ainust
Jummalast kõrwale ja hopis ärra, kui sedda
maenitsust melest kautab, mis pühha Paulus
annab, 1 Tim. raim. 4 peat. 7 salmis: Põlga
ärra üllemeeltsed wanna naeste juttud; agga
õppeta ennast ikka peäle Jummalat kartma!

Karjalasfõmisse pääw,
Jürrikuu 1. päwal. Se arro pettab mitto-
ford; sest karja ei sünni wäljalasta, ennego
lummi muistki on ärraläinud.

Künni pääw,
Jürrikuu 14mal päwal. Siis peab jälle hafs-
kama kündma. Agga moistlik põllomees sed-
da ammogi teab, et adra seddamõda mulda
tulleb pista, kuida ilmad ja Ma annawad; eg-
ga olle aastad ialgi selle polest ühhe arrolisfed.

(Jääb polele.)